

[Axel Kristensen.]
tinget nogen tid. Vi får først sagen, når forligsmanden har givet op, og derfor har forligsmandsloven ingen indflydelse på, om folketinget får kort eller lang tid til at handle i en sag.

I øvrigt er jeg enig med det ærede medlem hr. Baunsgaard i, at der er sket en udvikling. Der er sket den udvikling i politik, at folk interesserer sig ikke så forfærdelig meget for den form for debat, det ærede medlem anvender over for modparten, når han taler om teater, hykleri, politisk fidus, i stedet for at diskutere sagerne sagligt.

Til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen vil jeg gerne sige, at det er en forkert opfattelse at tro, at voldgiftsdomstolen skulle komme til at tale om et helt fags forhold. Det er ikke sådan, at fordi man siger, man skal køre olie ud f. eks., kan man ikke have konflikt for chaufførerne og ikke lave overenskomst for chaufførerne. Det vil blive undtagelserne, der skal udskydes; det almindelige må blive, at man laver konflikt, så har man noget at sammenligne med. Noget andet var, hvis man undtog hele jernindustrien. Det gør man dog ikke, fordi nogle mennesker skal reparere et automobil, for at der kan blive kørt olie ud.

Jeg mener stadig, det vil være rimeligt, om man behandlede spørgsmålet ud fra et noget andet synspunkt. Debatten viser, at de ærede medlemmer ikke har sat sig ind i det, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Hans Rasmussen: Når det ærede medlem hr. Axel Kristensen henviser til, at vi ikke har sat os ind i forslaget, kan jeg svare med at sige, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen taler i al almindelighed og generelt om at forbyde konflikter i dette land. Den ene af oppositionens ærede ordførere taler altså i øst, og den anden taler i vest. Derfor kan det måske nok være lidt vanskeligt at få fat i, hvad man mener med forslaget.

Må jeg spørge: i det øjeblik vi går ind i de syv og vi har en voldgift i Danmark og de andre syv har frie forhold på arbejdsmarkedet, vil det så ikke være en art diskriminerende politik, vi fører? Kan den

holde inden for OEEC? Det var meget rart at få klaret ved denne lejlighed.

Dernæst vil jeg henvide til, at vi i jernindustrien lagde for med 3-årige overenskomster, som det høje folketing har haft vidunderligt godt af at kunne opbygge en politik på. Vi har haft arbejdsfred, det skulle man også tænke på.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede økonomiminister, at jeg afviser lovgivningsmagtens indgreb på arbejdsmarkedet, og den højtærede minister kan da afkræfte den betragtning, det ærede medlem hr. Poul Sørensen fremsatte for at drage mig med ind i, at jeg skulle gå ind for princippet om tvungen voldgift.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard): De ærede talere fra oppositionen har givet udtryk for, at det standpunkt, jeg og det radikale venstre indtager, har været behæftet med en vis uklarhed. Jeg tror ikke, man med rette kan sige det. Dette standpunkt, hvis man skal konkretisere det i få ord, går ud på, at udviklingen har givet større forhåbninger om, at man kan komme igennem med en fredelig afgørelse parterne imellem, men hvis dette ikke kan ske, ja, så vil uvægerlig parterne i det virkelige liv blive stillet over for valget mellem eventuelt selv at bygge et voldgiftssystem op eller at lade lovgivningsmagtens ansvar over for det fælles samfunds interesser indtræde.

Med hensyn til det forslag fra oppositionen, der er til behandling, vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg betragter det som fuldkommen håbløst. Og det er ikke en opfattelse, der er af ny dato. Denne opfattelse af den tankegang, lovforslaget bygger på, har jeg givet udtryk for i den arbejdsretskommission, som jeg i sin tid var medlem af. Så skal jeg endnu sige, at det standpunkt, jeg her har, kan ikke være ubekendt for nogen. Det er fremsat forud for valget. Disse synspunkter er det radikale venstre gået til valg på, og det er synspunkter, der ikke er afhængige af, hvorvidt det drejer sig om det ene eller det andet ministerium.

(Kort bemærkning).

Baunsgaard: Jeg beklager, at jeg har givet anledning til, at de ærede medlemmer